

“अथात आतुरोपद्रवचिकित्सितं व्याख्यास्यामः । स्नेह-
पोतस्य वान्तस्य विरिक्तस्य क्षुतासृजः । निरुद्धस्य च काया-
ग्निर्मन्दो भवति देहिनः ॥ सोऽर्चैरत्यर्थगुरुभिरुपयुक्तैः
प्रशस्यति । अल्लोमहृद्भिर्बद्धभिस्कादितोऽग्निरिवेन्वनेः ॥
सचाल्पैर्लघुभिश्चाक्षैरुपयुक्तैर्विवर्जिते । काष्ठैरणुभिरल्लैश्च
सन्धुजित इवानलः । हृतदोषप्रमाणेन सदाहारविधिः
सूतः । त्रीणि चाल प्रमाणानि प्रस्योऽर्द्धाटकमाढकम् ॥
तत्त्वावरं प्रस्यमात्रं द्वे शेषे मध्यमोत्तमे ॥ प्रस्ये परिशुते
देया यवागूः खल्यतण्डुला । द्वे चैवार्द्धाढके देया तिस्रश्चा-
प्याढके गते ॥ विषेपोक्षुचिताङ्गताञ्चलथांशकतां ततः ।
दद्याद्युक्तेन विधिना क्लिप्तसिक्थामपिच्छिलासु ॥ अस्ति-
ग्न्यलवणां स्वच्छसुद्रयूपयुतान्ततः । अंशद्वयप्रमाणेन दद्या-
त्सुस्निग्धमोदनम् ॥ ततः सष्टतमन्नेन हृद्योनेन्द्रियबा-
धना । त्रीनंशान् वितरेज्जोक्तुमातुरायौदनं सूडम् ॥ ततो
यथोचितं भक्तभोक्तुमस्यै विचक्षणः ॥ लावणैर्हरिणादीनां
रश्मैर्दद्यात्सुसंस्कृतैः । हीनमध्योत्तमेष्वेव विरेकेषु विधिः
सूतः ॥ एकद्वित्रियुग्मः सस्यगाहारस्य क्रमो हि सः ।
कफपित्ताधिकान्मन्यनित्यान्हीनविशोधितान् ॥ पेयाभिष्य-
न्द्वत्सेषां तर्पणादिक्रमो हितः । वेदनालाभनियमशोक-
वैचिन्त्यहेतुभिः ॥ नरातुपोषितांश्चापि विरक्तवदुपाचरेत् ।
आढकाऽर्द्धाढकप्रस्यसङ्ख्या हेतुषा विरेचने ॥ एको विरेकः
स्नेहान्तो न द्वितीयोऽस्ति कश्चन । बलं यन्निविधं प्रोक्त-
मतस्तत्र क्रमस्तिष्ठ ॥ तत्तासुक्रममेकान्त बलस्यः सङ्गदा-
चरेत् । द्विराचरेन्मध्यबलस्त्रीन्वारान्दुर्बलस्तथा ॥ केचि-
देवं क्रमं प्राहुर्मन्दमध्योत्तमग्निषु । संसर्गेण विष्टब्धेऽग्नौ
दोषकोपभयाङ्गजेत् ॥ प्राक्स्वादुतिक्तौ स्निग्धाभलवणानु-
कटुकं ततः । स्वादुस्त्रलवणानुभूयः स्वादुतिक्तावतः परम् ॥
स्निग्धरुक्षानुसंश्रैव व्यत्यासात्सस्यवत्ततः । केवलं स्नेह-
पोतो वा वान्तो यश्चापि केवलम् ॥ स सप्तरात्रं मनुजो
भुञ्जीत लघु भोजनम् । कृतः सिराव्यधो यस्य कृतं यस्य
च शोधनम् ॥ स ना परिहरेन्मासं यावद्वा बलवान्भवेत् ।
एकैकस्मिन्परिहरेद्दसौ वस्तौ त्र्यहं त्र्यहम् ॥ तृतीये तु
परोहारे यथायोगं समाचरेत् । तैलपूर्णमसृङ्गाण्डसध-
मांणो व्रणातुराः ॥ स्निग्धशुद्धाक्षिरोगार्तां ज्वरातीसा-
रिणश्च ये । क्रुध्यतः कुपितं पित्तं कुर्व्यासांस्तानुपद्रवान् ॥
आयास्यतः शोचतो वा चित्तं विभ्रममृच्छति । सैथुनोप-
गमाद्दोरान् व्याधीनाप्रोति दुर्सेतिः ॥ आक्षेपकं पचघात-
मङ्गप्रपहमेव च । शुद्धप्रदेशे श्वयथुं कासश्वासौ च दा-

रुणौ ॥ शुक्रवच्चापि रुधिरं सरजस्कं प्रवर्तते । लभते च
दिवास्त्रप्रासांस्तान् व्याधान् कफात्मकान् ॥ स्त्रीहोदरं प्रति-
श्यायं पाण्डुतां श्वयथुं ज्वरम् । मोहं सदनमङ्गानाम-
विपाकं तथाऽरुचिम् ॥ तमसा चाभिमूतस्तु स्वप्नमेवाभिन-
न्दति । उच्चैः सम्भाषणाद्वायुः शिरस्थापादयेद्गुजम् ॥
आन्ध्यं जाड्यमजिघ्रसं बाधित्यं मूकतां तथा ॥ हृत्तुमोक्ष-
मधीमन्धं मर्द्दितञ्च सुदारुणम् । नेत्रस्तम्भं निमेषं वा
दृष्ट्यां कासं प्रजागरम् ॥ लभते दन्तचालं च तांसांश्चा-
न्यातुपद्रवान् । यानयानात्तु लभते च्छर्द्दिमूर्च्छाभ्रमक्ल-
मान् ॥ तथैवाङ्गमर्हं घोरमिन्द्रियाणाञ्च विभ्रमम् । वि-
रासनात्तथा स्नानाच्छ्रोत्राणां भवति वेदना ॥ अतिचङ्क्रम-
णाद्वायुर्जङ्घयोः कुरुते रुजः । सक्थिप्रशोषं शोफं वा
पादहर्षमथापि वा ॥ शीतसम्भोगतोद्यानां सेवा सारुतदृ-
ड्ये । ततोऽङ्गमर्हं विष्टम्भशूलान्प्रवेपकाः ॥ वातात-
पाभ्यां वैवर्ण्यं ज्वरं चापि समाम्नायात् । विरुद्धाध्यशना-
नृत्यं व्याधिं वा घोरमृच्छति ॥ असात्मप्रभोजनं हन्या-
द्वलवर्णमसशयम् । अनात्मवन्तः पशुवङ्मुञ्जते वेऽप्रमाणतः ॥
रोगानीकस्य ते मूलमजीर्णं प्राप्नुवन्ति हि । व्यापदां
कारणं वीक्ष्य व्यापत्वेतासु बुद्धिमान् ॥ प्रयतेतातुरारोग्ये
प्रत्यनीकेन हेतुना ॥ विरिक्तवान्नेर्हरिणैस्त्रैलोक्याः शशश्च
सेव्यः सैमयूरतित्तिरिः । सप्तटिकाश्चैव पुराणशालयस्तथैव
सङ्गा लघु यच्च कीर्तितम् ॥ एवमन्येऽपि ततएवावगम्याः ।
आतुर्यं न० आतुरस्य भावः ध्वज् । १ आतुरत्वे २ फलनाशको
ज्वरांशभेदे च “ज्वरांशाश्च वस्तुभेदेन नानाविधाः” हरि०
१८३ अध्या० दर्शिताः । “कृष्णज्वराच्च । शृणुष्व ज्वर । सन्देशं
यथा लोके चरिष्यसि । सर्वजातिषु विन्यस्तस्तथा स्थावर
जङ्गमे । लिषा विभज्य चात्मानं सत्प्रियं यदि काङ्क्षसे ।
चतुष्पदान् भज्येन द्वितीयेन च स्थावरान् । तृतीयो
यश्चतुर्भागो साहस्रेण प्रपत्स्यसे । लिषा भूतं वष्टुः क्षत्वा
पक्षिषु त्वं भव ज्वर ! । चतुर्थो यस्तृतीयस्य भविष्यति च ते
ध्रुवम् । एकान्ततश्चतुर्भागः खोरकश्च चतुर्थकः । साहस्रे-
ष्वेकपादेन वस त्वं प्रविभज्य वै । जातिष्वथ विशेषासु
शिवसत्त्वं शृणुष्व मे । वृक्षेषु कीटरूपेण तथा सङ्कोच
पलकः । पाण्डुपलश्च विख्यातः फलेष्वातुर्यमेव च
पक्षिणोषु हिमोभूत्वा पृथिव्यामपि चोपरः । अपान्तु
पीलिकां विद्याः शिखोद्भेदश्च वर्हिणाम् । गैरिकः पर्वते-
ष्वेव सत्प्रसादाङ्गविष्यसि । गोव्जपक्कारको भूत्वा खोरकश्च
भविष्यसि । एवं विविधरूपेण भविष्यसि महीतले । दर्शनात्